

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การศึกษาการผลิตไขพักของไรแดง

Study to produce resting egg of *Moina macrocopa*

T099329

นางสาวรัชนิวรรณ เกิดแก้ว

รฟ.
9343ก
2549

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 99329
วัน,เดือน,ปี..... 15 11 2549

ภาควิชาวิทยาศาสตร์การประมง

คณะเทคโนโลยีการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

กรุงเทพมหานคร 10520

ปีการศึกษา 2549

b. 11885513
i.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ
ภาควิชาวิทยาศาสตร์การประมง

เรื่อง การศึกษาการผลิตไข่พักของไรแดง
Study to produce resting egg of *Moina macrocopa*

ชื่อนักศึกษา นางสาวรัชนีวรรณ เกิดแก้ว

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งตะวัน พนากุลชัยวิทย์

ได้รับพิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งตะวัน พนากุลชัยวิทย์)

ภาคีวิชาของรับแล้ว

(รองศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย ชูโชติ)

หัวหน้าภาควิชาวิทยาศาสตร์การประมง

วันที่ ๒๕ เดือน ๖. ๑. พ.ศ. ๕๐.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทความพิเศษ
เรื่อง

การศึกษาการผลิตไข่พักไรแดง

Study to produce resting egg of *Moina macrocopa*

การศึกษาผลของอุณหภูมิ ระยะเวลาการได้รับแสง และ pH ที่มีผลต่อการสร้างไข่พักของไรแดงในน้ำนมดิบ โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 4 ชุดดังนี้ ชุดที่ 1 ที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ชุดที่ 2 ที่อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส ชุดที่ 3 ที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส และชุดที่ 4 ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียสซึ่งเป็นชุดควบคุม ทุกชุดการทดลองจะมีการให้แสงที่ 6 12 18 และ 24 ชั่วโมง และ pH ที่ 2 4 6 และ 8 พบว่าที่อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส ที่ระยะเวลาการได้รับแสง 6 ชั่วโมง มีอัตราการสร้างไข่พักเท่ากับ 5.55 ± 1.262 , 4.165 ± 0.794 และ 6.59 ± 0.968 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนที่ระยะเวลาการได้รับแสง 12 ชั่วโมง มีอัตราการสร้างไข่พักเท่ากับ 4.85 ± 0.606 , 5.23 ± 0.900 และ 3.47 ± 1.079 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนที่ระยะเวลาการได้รับแสง 18 ชั่วโมง มีอัตราการสร้างไข่พักเท่ากับ 6.07 ± 0.758 , 5.11 ± 0.740 และ 3.98 ± 0.965 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนที่ระยะเวลาการได้รับแสง 24 ชั่วโมง มีอัตราการสร้างไข่พักเท่ากับ 6.50 ± 1.772 , 5.38 ± 1.262 และ 5.98 ± 1.584 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และพบว่าที่อุณหภูมิที่ 5 องศาเซลเซียส ไรแดงไม่สามารถสร้างไข่พักได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

ในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณอาจารย์รุ่งตะวัน พนากุลชัยวิทย์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำปัญหาพิเศษที่ได้แนะแนวทางในการดำเนินการทดลอง และคอยให้คำปรึกษา พร้อมทั้งแก้ไขปัญหาข้อบกพร่องจนปัญหาพิเศษเล่มนี้เสร็จอย่างสมบูรณ์ และขอขอบพระคุณอาจารย์สุนีรัตน์ เรืองสมบุญรัตน์ ที่คอยให้คำแนะนำในระหว่างการทดลอง และขอขอบพระคุณบุปผา จงพัฒน์ คุณนภาพล เผ่ามณี และคุณแสง พักหอม ที่คอยให้ความช่วยเหลือในด้านอุปกรณ์และอำนวยความสะดวกด้านสถานที่

ขอขอบคุณเพื่อนๆทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจ คอยกระตุ้นให้ข้าพเจ้าทำงาน และคอยช่วยเหลือในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้มาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ที่คอยเป็นกำลังใจ ตลอดจนช่วยข้าพเจ้าทำอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง และเป็นแหล่งทุนทรัพย์ให้กับข้าพเจ้ามาโดยตลอด

นางสาวรัชชีวีวรรณ เกิดแก้ว
พฤษภาคม 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

สารบัญ	I
สารบัญตาราง	II
สารบัญภาพ	III
คำนำ	1
การตรวจเอกสาร	2
อุปกรณ์และวิธีการ	13
ผลการทดลองและวิจารณ์	15
สรุปและข้อเสนอแนะ	19
เอกสารอ้างอิง	20
ภาคผนวก	22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ค่าเฉลี่ยของจำนวนไข่มุกไรแดงที่ระยะเวลาการได้รับแสง 6 ชั่วโมง	16
2	ค่าเฉลี่ยของจำนวนไข่มุกไรแดงที่ระยะเวลาการได้รับแสง 12 ชั่วโมง	16
3	ค่าเฉลี่ยของจำนวนไข่มุกไรแดงที่ระยะเวลาการได้รับแสง 18 ชั่วโมง	17
4	ค่าเฉลี่ยของจำนวนไข่มุกไรแดงที่ระยะเวลาการได้รับแสง 24 ชั่วโมง	18
		
ตารางผนวกที่		หน้า
1	ค่าเฉลี่ยของจำนวนไข่มุกของไรแดงที่อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส	22
2	ค่าเฉลี่ยของจำนวนไข่มุกของไรแดงที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส (control)	23
3	จำนวนเปอร์เซ็นต์ไข่มุกของไรแดง	24
4	การนับจำนวนไรแดงก่อนปล่อยลงในขวดทดลอง	25
5	ตาราง ANOVA	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ลักษณะทั่วไปของไรแดงเพศเมีย	5
2	การเปรียบเทียบลักษณะของไรแดงเพศเมีย	5
3	ลักษณะของไรแดงเพศผู้	6
4	วงจรชีวิตของไรแดง	9
5	อัตราการสร้างไข่ฟักที่ระยะเวลาการให้แสงที่ 6 ชั่วโมง	16
6	อัตราการสร้างไข่ฟักที่ระยะเวลาการให้แสงที่ 12 ชั่วโมง	17
7	อัตราการสร้างไข่ฟักที่ระยะเวลาการให้แสงที่ 18 ชั่วโมง	17
8	อัตราการสร้างไข่ฟักที่ระยะเวลาการให้แสงที่ 24 ชั่วโมง	18
ภาพผนวกที่		หน้า
1	อัตราการสร้างไข่ฟักของไรแดงที่อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส	22
2	อัตราการสร้างไข่ฟักของไรแดงที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส (control)	23
3	ลักษณะของไข่ฟักไรแดงภายใต้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยาย 40X	25
4	ชุดควบคุมอัตโนมัติ	26
5	ปอที่เลี้ยงไรแดงด้วยน้ำนมดิบ	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ปัจจุบันมีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำวัยอ่อนเป็นจำนวนมาก และในการอนุบาลนิยมใช้อาหารที่มีชีวิต เช่น ไรแดง อาร์ทีเมีย และโรติเฟอร์ เนื่องจากอาหารมีชีวิตนั้นสามารถดำรงชีวิตอยู่ในน้ำได้เป็นเวลานานจึงทำให้ไม่มีปัญหาเรื่องน้ำเน่าเสีย ส่วนใหญ่นิยมใช้ไรแดงในการอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อนเนื่องจากมีขนาดพอเหมาะและมีคุณค่าทางโภชนาการสูง ซึ่งประกอบด้วยโปรตีน 74.1%, คาร์โบไฮเดรต 12.3 %, ไขมัน 10.2 % และเถ้า 3.5 % ของน้ำหนักแห้ง ทำให้สัตว์น้ำวัยอ่อนที่อนุบาลมีอัตราการรอดและอัตราการเจริญเติบโตสูง ปัจจุบันความต้องการไรแดงมีจำนวนมากแต่จำนวนของไรแดงมีน้อยลงเนื่องจากปัญหาสิ่งแวดล้อมทางน้ำที่เสื่อมโทรมลงทำให้ในแหล่งน้ำธรรมชาติขาดแคลนพ่อแม่พันธุ์ที่นำไปใช้ในการเพาะพันธุ์

ไรแดงมีการสืบพันธุ์ได้ 2 แบบ คือ แบบที่ 1 เป็นการสืบพันธุ์แบบไม่อาศัยเพศ ไรแดงเพศเมียจะไข่แล้วฟักเป็นตัวโดยไม่ต้องผสมกับไรแดงเพศผู้ โดยปกติไรแดงจะมีอายุระหว่าง 4-6 วันแพร่พันธุ์ได้ 1-5 ครั้ง ทั้งนี้สภาวะแวดล้อมจะต้องเหมาะสม แบบที่ 2 เป็นการสืบพันธุ์แบบอาศัยเพศในสภาวะแวดล้อมที่ผิดปกติ เช่น อุณหภูมิหรือต่ำเกินไป ความเป็นกรดเป็นด่างไม่เหมาะสมหรือขาดแคลนอาหาร ไรแดงจะเพิ่มปริมาณเพศผู้มากขึ้นแล้วไรแดงเพศเมียจะสร้างไข่ขึ้นอีกชนิดหนึ่งซึ่งจะต้องได้รับการผสมพันธุ์จากเพศผู้แล้วสร้างเปลือกหุ้มหนา แม่ 1 ตัว จะให้ไข่ชนิดนี้ 2 ฟอง หลังจากนั้นตัวเมียก็จะตายเนื่องจากสภาวะแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมนั้น ไข่จะถูกทิ้งให้อยู่กันบ่อหรือกันแหล่งน้ำนั้น ไข่เปลือกแข็งนี้สามารถทนต่อสภาวะแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมได้นานและจะฟักออกเป็นตัวเมื่อสภาวะแวดล้อมที่ดีขึ้นและมีอาหารที่อุดมสมบูรณ์ ดังนั้นจึงได้ทำการศึกษาในสภาวะแวดล้อมต่างๆ ที่ไม่เหมาะสม เช่น อุณหภูมิ ระยะเวลาการได้รับแสงต่อวัน และพีเอช ดังนั้นหากมีการผลิตไข่ฟักไรแดงเพื่อใช้สำหรับเป็นหัวเชื้อพ่อแม่พันธุ์จะทำให้ได้ผลผลิตไรแดงที่สะอาดปราศจากเชื้อโรค นอกจากนี้ไข่ฟักของไรแดงยังสามารถเก็บรักษาไว้ได้เป็นเวลานานทั้งในสภาพอบแห้งหรือแช่แข็ง

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาการผลิตไข่ฟักของไรแดงที่อุณหภูมิ ระยะเวลาการได้รับแสงต่อวัน และพีเอชที่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตรวจเอกสาร

ไรแดง

ไรแดงมีชื่อสามัญว่า *moira macrocopa* มีขนาด 0.4-1.8 มิลลิเมตร ตัวมีสีแดงเรื่อๆ ถ้าอยู่รวมกันเป็นจำนวนมากจะเห็นเป็นกลุ่มสีแดงชัดเจน โดยเฉพาะในน้ำที่มีออกซิเจนละลายอยู่น้อย จะมองเห็นไรแดงมีสีเข้มมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากไรแดงจะผลิต haemoglobin เพิ่มปริมาณมากขึ้นเพื่อใช้รับออกซิเจน ไรแดงมีส่วนหัวกว้าง มีตา รวมขนาดใหญ่ มีแฉ่งที่ซอกคอ (cervical sinus) หนึ่งคู่แรกมีขนาดใหญ่ สันไม่แบ่งเป็นปล้องตรงปลายหนึ่งคู่แรกมีขนาดเล็กๆ 5 - 6 เส้น ตรงกึ่งกลางหนึ่งคู่รับความรู้สึก (sense hair) 1 เส้น หนึ่งคู่ที่ 2 มีขนาดใหญ่ตรงปลายแบ่งเป็น 2 แฉ่ง แต่ละแฉ่งจะมีจำนวนปล้องไม่เท่ากันโดยแฉ่งแรกมี 3 ปล้อง และแฉ่งที่ 2 แบ่งเป็น 4 ปล้อง ส่วนด้านท้องมีหนามเล็กๆที่ postabdomen มีหนามแหลม 9 อัน เรียงกันเป็นแถวหนามอันแรกอยู่ใกล้ฐานของ postabdominal spine มีขนาดใหญ่ ปลายแยกเป็น 2 แฉก เรียก bident (สันทนา และคณะ, 2529)

ลักษณะของไรแดงเพศเมีย

ลัดดา และคณะ (2524) รายงานว่าลำตัวไรแดงปกคลุมด้วยเปลือกไข่ เปลือกมีลักษณะเป็นแผ่นขึ้นเดี่ยวแต่ข้อพับตรงด้านหลังของไรแดงและเปิดออกตรงด้านท้อง โดยมากที่หัวและเปลือกหุ้มลำตัวมีขนบางๆ ปกคลุมขนบนหัวด้านหลังยาวกว่าขนที่บริเวณอื่น ยกเว้นในตัวเมียที่กำลังสร้างไข่จะไม่มีขนบนเปลือกหุ้มลำตัวโดยเฉพาะในบริเวณส่วนหลัง (ภาพที่ 1) หัวมีลักษณะกลมไม่มีแฉ่งเหนือตา ยกเว้นในไรแดงที่มีขนาดใหญ่เท่านั้น มีตาประกอบ (compound eye) ซึ่งเป็นอวัยวะรับแสง 1 อัน ประกอบด้วยจุดสีดำขนาดใหญ่ล้อมรอบด้วยเลนส์ใสๆ หลายอัน ตาประกอบสามารถกลอกไปมาโดยอาศัยกล้ามเนื้อตาทั้ง 6 มัด ขนาดตาประกอบมีขนาดปานกลาง ตำแหน่งของตาประกอบอยู่บริเวณกึ่งกลางของหัว ที่ส่วนหัวมีระยะ 2 คู่ คือ หนึ่งคู่ที่ 1 มี 2 เส้น เป็นแบบ uniramous รูปร่างคล้ายบูหรูหรือซิกการ์ รอบหนึ่งคู่มีขนสั้นซึ่งมีหน้าที่รับความรู้สึก (sensory hairs) อยู่เรียงกันเป็นวงตลอดความยาวของหนวดที่ด้านข้าง ซึ่งตรงจุดกึ่งกลางของหนวดมีขนแข็งรับความรู้สึกขนาดค่อนข้างยาว 1 เส้น นอกจากนี้ที่ปลายสุดของหนวดคู่ที่ 1 ยังมีกลุ่มขนแข็งขนาดสั้นๆ เรียกว่า olfactory setae หนวดคู่ที่ 2 มี 2 เส้นและมีขนาดใหญ่กว่าหนวดคู่ที่ 1 เป็นแบบ biramous บนหนวดคู่นี้มีขนสั้นเรียงกันเป็นวงตลอดความยาวของหนวดเป็นอวัยวะสำคัญในการว่ายน้ำเนื่องจากมีกล้ามเนื้อขนาดใหญ่ หนวดแต่ละเส้นประกอบด้วยส่วนฐาน (basipod) โคนของส่วนฐานมีขนที่รับความรู้สึก 2 เส้น สันนิษฐานว่ามีหน้าที่ตรวจสอบความแรงของกระแสน้ำที่พัดผ่านตัว นอกจากนี้ที่ปลายของส่วนฐานยังมีขนรับความรู้สึกอีก 1 เส้น

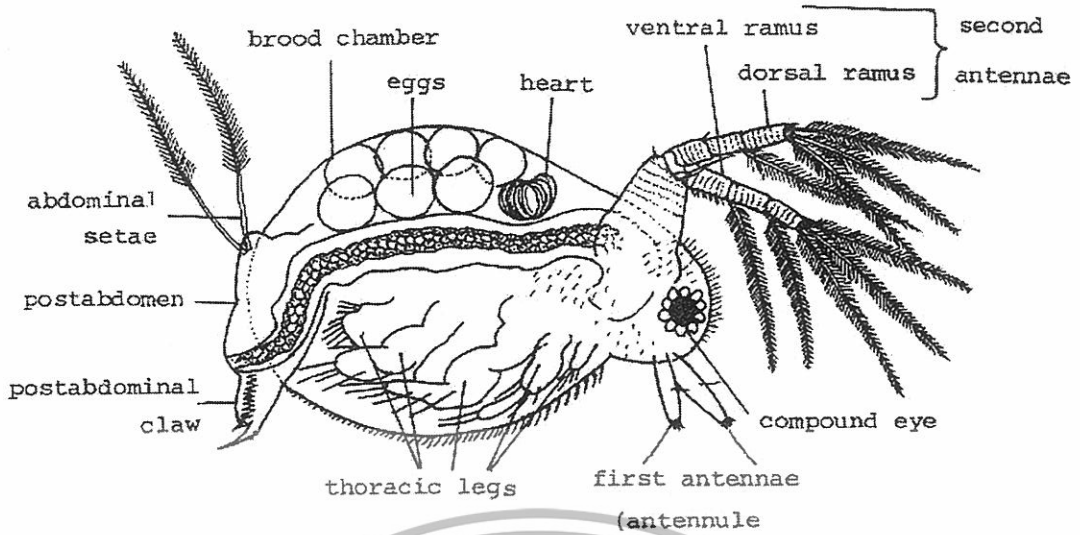
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนฐานแบ่งออกเป็น 2 แขนง (rami) แขนงบนเรียกว่า exopod แขนงล่างเรียกว่า endopod ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 4 ปล้อง ปล้องที่ 1 มีขนาดสั้นที่สุดปล้องนี้ไม่มีเส้นขนนกขนาดยาว (plumose setae) ที่ช่วยในการว่ายน้ำ หรือเรียกว่า swimming setae ปล้องที่ 2 และ 4 มีความยาวเกือบเท่ากัน ปล้องที่ 2 ไม่มีเส้นขนนกแต่มีหนามแข็ง (spine) เพียง 1 อัน ปล้องที่ 3 มีเส้นขนนก 1 เส้น ส่วนปลายสุดของปล้องที่ 4 มีเส้นขนนก 3 เส้น และหนามแข็ง 1 อัน endopod แบ่งออกได้เป็น 3 ปล้อง แต่ละปล้องยาวเกือบเท่ากัน ปล้องที่ 1 และ 2 มีเส้นขนนกปล้องละ 1 เส้น ส่วนปลายสุดของปล้องที่ 3 มีเส้นขนนก 3 เส้น และหนามแข็งอีก 1 อัน ปากอยู่ที่ส่วนหัว ส่วนประกอบของปากประกอบด้วย มีขนาดใหญ่ลักษณะเป็นแผ่น 1 อัน มี mandibles 1 คู่ maxillae , maillae และริมฝีปาก mandibles ซึ่งมีอยู่ 1 คู่ จะเชื่อมติดกันเป็นแผ่นเดียว ส่วนนี้เป็นส่วนที่แข็งแรงเพราะเป็นขอบที่แข็งและคม ช่วยในการบดเคี้ยวอาหาร maxillule มี 1 คู่ขนาดเล็ก อยู่ที่ด้านข้างของลำตัว คืออยู่ระหว่าง mandibles และริมฝีปาก maxillule มีรูปร่างค่อนข้างแหลมตรงปลายมีขนโค้งๆหลายเส้น หน้าที่ของ maxillule คือช่วยดันอาหารให้เข้าไปใน mandibles ส่วนประกอบของปากชิ้นสุดท้ายคือ maxillae ซึ่งมีขนาดเล็กและไม่มีหน้าที่ในการกินอาหารแต่ช่วยเปิดต่อมขับถ่ายของเสีย (excretory organ) รูปร่างของเปลือกหุ้มลำตัวเป็นรูปไข่ รูปหกเหลี่ยมหรือร่างแห ซึ่งมีขนบางๆ อยู่เรียงกันบนเส้นขนานของลายตัวดังกล่าว ตรงมุมบนของเปลือกมีขอ 2 อัน ที่ขอบด้านท้องของเปลือกมีขนแข็งๆ จำนวน 55 - 65 อัน ขนตรงส่วนหน้ามีความยาวมากกว่าขนที่ส่วนท้าย ผิวด้านในของเปลือกหุ้มลำตัวบางกว่าผิวนอกมาก ผิวของเปลือกหุ้มลำตัวโดยเฉพาะด้านในมีหน้าที่ช่วยในการแลกเปลี่ยนก๊าซออกซิเจนและคาร์บอนไดออกไซด์ การหมุนเวียนของโลหิตเกิดที่ช่องว่างระหว่างผิวด้านในและผิวด้านนอกของเปลือกหุ้มลำตัว ลำตัวของไรแดงไม่ติดกับเปลือกหุ้มลำตัว ลำตัวแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนอก (thorax) ซึ่งมีขาที่ส่งออกจำนวน 5 คู่ และส่วนท้อง (abdomen) ทางเดินอาหารซึ่งเริ่มต้นจากส่วนหัว มีลักษณะเป็นท่อค่อนข้างตรงพาดไปตามความยาวของลำตัวที่ด้านข้างของกึ่งกลางทางเดินอาหารเป็นที่ตั้งของอวัยวะสืบพันธุ์ที่มีโครงสร้างอย่างง่ายๆ ท่อทางเดินอาหารของไรแดงเห็นได้ยากเนื่องจากปากที่ต่อกับคอหอย (esophagus) ซึ่งเป็นช่องแคบๆ แล้วถึงกระเพาะอาหาร ซึ่งกว้างกว่าส่วนคอหอยต่อจากกระเพาะอาหารเป็นลำไส้ ส่วนสุดท้ายของทางเดินอาหารคือ rectum และของเสียจะถูกปล่อยออกภายนอกที่รูก้น (anus) ซึ่งอยู่ด้านท้องของโพสแอบโดเมน ทางเดินอาหารมักมีอาหารบรรจุอยู่เต็ม เนื่องจากไรแดงเป็นสัตว์ที่กินอาหารอยู่ตลอดเวลา ไรแดงกินอาหารโดยวิธีการกรองจากน้ำ (filter feeding) ลักษณะขาที่ส่วนอกทั้ง 5 คู่ มีดังนี้ ขาคู่ที่ 1 มีขนาดเล็ก ไม่มี exopod มีจำนวนของเส้นขน (hairs and setae) น้อยที่สุดส่วนโคนไม่มี gnatobase แต่มีส่วน epipodite ขนแข็งเส้นบนสุดซึ่งอยู่บนปล้อง penultimate มีซี่ฟันเรียงเป็นแถวที่ด้านนอกของขน และขนแข็งเส้นนี้เป็นลักษณะเด่นของไรแดง ซึ่งสามารถมองเห็นได้ชัดเจน

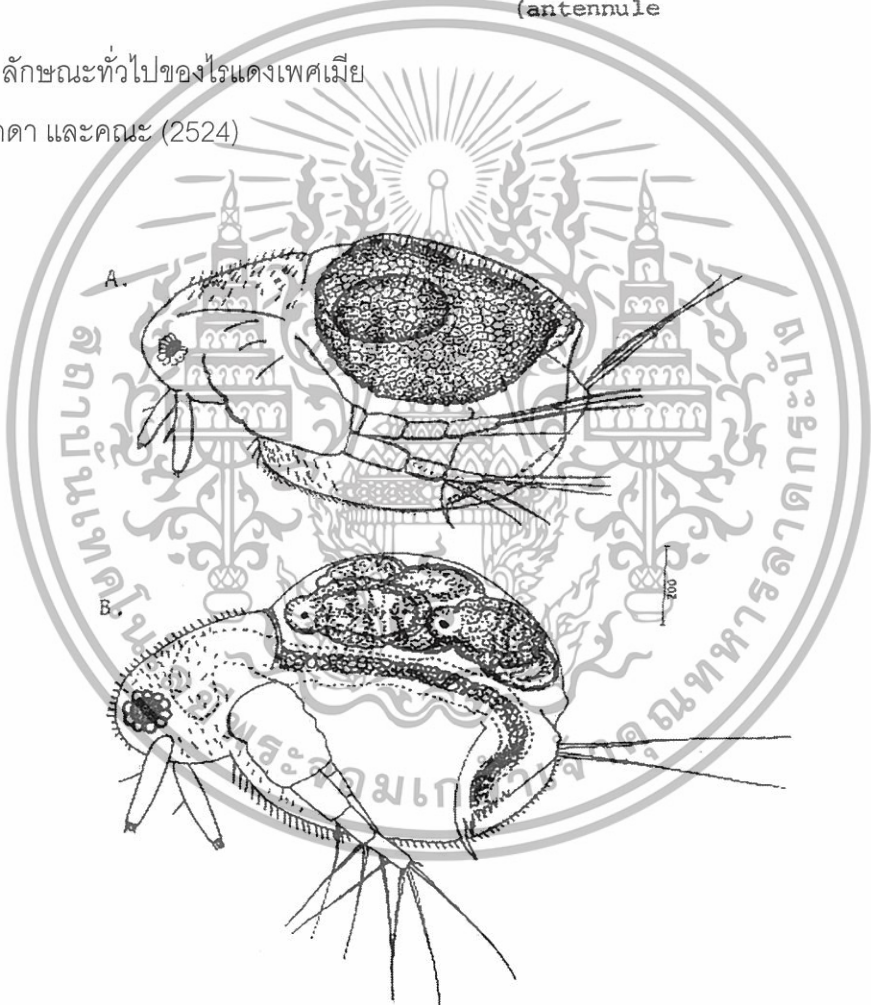
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม้ว่าจะถูกปกคลุมด้วยเปลือกหุ้มตัวก็ตาม ไข่ที่ 1 มีหน้าที่ทำความสะอาดผิวด้านในของเปลือกหุ้มลำตัว ไข่ที่ 2 มีขนาดใหญ่กว่าไข่ที่ 1 บนส่วนของ gnathopod ของ basipod มีลักษณะเป็นพู่ บนพู่นี้มีเส้นขนนกระเรียงกันเป็นแถว ไข่ที่ 2 มีหน้าที่ทำความสะอาดผิวด้านในของเปลือกหุ้มลำตัวเช่นเดียวกับไข่ที่ 1 ไข่ที่ 3 และไข่ที่ 4 มีลักษณะคล้ายกัน แต่ไข่ที่ 3 มีขนาดใหญ่กว่า ไข่ทั้ง 2 คู่นี้มีเส้นขนนบนส่วนของ endopod ลักษณะคล้ายซี่หวี จึงมีหน้าที่สำคัญในการกรองอาหาร ไข่ที่ 3 และ 4 ไม่มีส่วนของ gnathopod ที่โคนขา ไข่ที่ 5 มีขนาดเล็กที่สุด endopod แบ่งเป็นปล้อง 1 – 2 ปล้อง exopod มีขนาดใหญ่มีหน้าที่ช่วยในการกระทุมน้ำ โพลีแอปโตเมออยู่ส่วนท้ายของลำตัว มีขนาดค่อนข้างใหญ่ แบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนบนกว้าง ลักษณะเป็นรูปกรวยตรงมุมบนของส่วนนี้มีขนาดยาวมาก 2 เส้น เรียกว่า abdominal setae และบริเวณนี้ยังมีขนสั้นๆ เรียงกันเป็นแถวจำนวนหลายแถวอีกด้วย ปลายสุดของโพลีแอปโตเมอมีอู่เล็บหรือ claw โค้งๆ 2 อัน ด้านเว้าของอู่เล็บดังกล่าวมีซี่ฟันขนาดเล็กเรียงกัน 1 แถว ถัดจากอู่เล็บมีซี่ฟันรูปสองแฉก 1 ซี่ และยังมีฟันรูปสามเหลี่ยมซึ่งมีขอบเป็นจักคล้ายขนนกระจำนวน 9–11 ซี่ ฟันทั้งหมดอยู่ที่ขอบของโพลีแอปโตเมอระหว่างอู่เล็บและ bident อาจมีขนสั้นๆ 2–3 อันก็ได้ โพลีแอปโตเมอมีหน้าที่ช่วยในการว่ายน้ำหรือกำจัดเศษอาหารออกจากลำตัว โดยทั่วไปประชากรของไรแดงประกอบด้วยตัวเมียที่สืบพันธุ์แบบไม่อาศัยเพศ (parthenogenetic female) บางช่วงเวลาในรอบปีที่ประชากรของไรแดงจะมีตัวเมียที่สืบพันธุ์แบบอาศัยเพศ (ephippial female หรือ sexual female) ลักษณะของเพศเมียที่สืบพันธุ์แบบอาศัยเพศจะคล้ายกับพวกที่ไม่อาศัยเพศ (ภาพที่ 2) เพียงแต่ขนาดของเพศเมียที่สืบพันธุ์แบบอาศัยเพศจะมีขนาดลำตัวเล็กกว่า คือ ยาวประมาณ 0.7 – 1.1 มิลลิเมตร ผีเสื้อหรือ ephippium ประกอบด้วยไข่จำนวน 2 ฟอง แต่ละฟองมีรูปร่างคล้ายอานม้าซึ่งระยะแรกไข่ทั้ง 2 ฟองจะเรียงตัวกันในแนวราบทำให้ดูเหมือนกับว่ามีเพียงฟองเดียวเท่านั้น แต่เมื่อไข่แก่ขึ้นจะเรียงกันในแนวตั้ง จึงทำให้เห็นว่ามี 2 ฟองอย่างชัดเจนสีของ ephippium เป็นสีน้ำตาล และมีลายเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า หรือรูปหกเหลี่ยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1 ลักษณะทั่วไปของไรแดงเพศเมีย
ที่มา : ลัดดา และคณะ (2524)

ภาพที่ 2 เปรียบเทียบลักษณะของไรแดงเพศเมีย

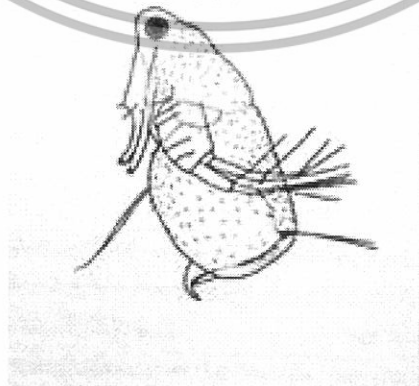
- A. ไรแดงเพศเมียที่สืบพันธุ์แบบอาศัยเพศ (sexual female)
- B. ไรแดงเพศเมียที่สืบพันธุ์แบบไม่อาศัยเพศ (parthenogenetic female)

ที่มา : ลัดดา และคณะ (2524)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของไรแดงเพศผู้

เปลือกหุ้มลำตัวรูปไข่และปกคลุมด้วยขนบางๆ ขนบนหลังมีขนาดยาวกว่าขนที่ท้อง แต่จำนวนของขนส่วนหัวจะน้อยกว่าส่วนอื่นของเปลือกหุ้มลำตัว หัวมีขนาดใหญ่ไม่มีแฉ่งเหนือตา ตาประกอบขนาดใหญ่กินเนื้อที่เกือบทั้งหมดของส่วนหัว จุดตั้งต้นของหนวดคู่ที่ 1 อยู่ใต้ด้านหน้าของหัวหรืออยู่ใต้ตาประกอบ หนวดคู่ที่ 1 มีขนาดยาวมาก ตรงกึ่งกลางของหนวดจะโค้งเข้าหา ลำตัว และปลายสุดมีขอสั้นๆ 4 - 6 ขออยู่เรียงกันเป็นวงล้อมรอบปุ่มรับความรู้สึก (sensory papillae) ขอเหล่านี้มีหน้าที่ช่วยในการผสมพันธุ์ของไรแดง ส่วนหัวของตัวแยกออกจากเปลือกหุ้มลำตัว โดยมีร่อง (groove) ตื้นๆ ซึ่งร่องนี้เห็นชัดในตัวผู้มากกว่าตัวเมีย บนเปลือกหุ้มลำตัวของตัวผู้กลายเป็นร่างแหเช่นเดียวกับตัวเมีย บนเส้นขนานของร่างแหจะมีขนปกคลุมอยู่ทั่วไปที่ขอบด้านหน้าของเปลือกหุ้มลำตัวมีขอสั้นๆ มุมละ 1 อัน มีหน้าที่ยึด abdominal setae ที่ส่วนบนของโพสแอบโดเมน ขาคู่ที่ 1 ของไรแดงตัวผู้มีขอขนาดใหญ่และโค้ง 1 อัน มีหน้าที่สำคัญในการจับตัวเมียเวลาผสมพันธุ์ ขอนี้ตั้งอยู่บนส่วนของ penultimate ซึ่งมีขนบางๆ จำนวนมาก ปล้องสุดท้ายของขาคู่ที่ 1 มีขนขนาดยาวไม่เท่ากันจำนวน 3 เส้น เส้นที่อยู่กลางมีลักษณะคล้ายขอ ส่วนขนอีกสองเส้นมีลักษณะคล้ายขนนก ปลายสุดของ exopod ของขาคู่นี้มีขนอีก 1 เส้น ขนาดยาวมาก คือยาวจนจรดขอบด้านท้องของเปลือกหุ้มลำตัวหรืออาจยาวมากกว่าก็ได้ นอกจากนี้ ขอนี้ยังโค้งขนานไปกับขอบด้านท้องอีกด้วย โพสแอบโดเมนของตัวผู้ มีรูปร่างลักษณะคล้ายตัวเมีย เช่น มีขนที่ด้านบนและมีที่พันลักษณะคล้ายขนนกที่ขอบล่างของโพสแอบโดเมน จำนวน 7 - 10 คู่ เป็นต้น ส่วนที่แตกต่างจากเพศเมียคือ ส่วนล่างที่เป็นรูปสามเหลี่ยมนั้น มีฐานของรูปสามเหลี่ยมยาวกว่า และที่ตั้งของอู่เก็บอยู่ที่กึ่งกลางส่วนล่างของโพสแอบโดเมน ช่องเปิดเซลล์สืบพันธุ์มี 2 ช่อง อยู่ที่ด้านท้องของอู่เก็บหรือบริเวณส่วนโคนของอู่เก็บพอดี testes ตั้งอยู่ 2 ข้างของลำไส้ มีขนาดเล็กภายในมีเซลล์สืบพันธุ์ ลักษณะใสๆ รูปร่างของเซลล์สืบพันธุ์แบบเป็นแบบแท่ง (rod shape) ตัวผู้มีลำตัวยาวประมาณ 0.45 - 0.70 มิลลิเมตร (ลิตดา และคณะ, 2524)

ภาพที่ 3 ลักษณะของไรแดงเพศผู้

ที่มา : http://yalor.yru.ac.th/~dolah/notes/4902-1-48G13/SEMPPT/Ptb_404652050.ppt

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสืบพันธุ์ของไรแดง

ไรแดงมีการสืบพันธุ์ 2 แบบ คือ แบบอาศัยเพศ (sexual female) และแบบไม่อาศัยเพศ (parthenogenetic female) การสืบพันธุ์แบบอาศัยเพศไรแดงจะผลิตไข่ชนิดที่เรียกว่า sexual egg ขึ้นจำนวน 2 ฟอง (รังไข่ละ 1 ฟอง) และมีลักษณะทึบแสง ซึ่งเป็นไข่ที่จะต้องผสมพันธุ์กับเชื้อตัวผู้จึงจะเจริญเป็นตัวอ่อนได้ ในเวลาเดียวกับ sexual egg ถูกผลิตขึ้นมานั้นจะมีการสร้างเปลือกหุ้มไข่ (ephippial shell) โดยที่ผนังของช่องฟักไข่จะเริ่มหนาขึ้นพร้อมกับมีสีเข้มขึ้นด้วย เปลือกหุ้มไข่มีลักษณะคล้ายอานม้า ไข่ที่ได้รับการผสมแล้วจะเคลื่อนเข้าสู่ช่องฟักไข่และเปลือกหุ้มไข่ที่สร้างขึ้นล่วงหน้าแล้วจะปิดรอบไข่ที่ได้รับการผสมแล้ว เมื่อไรแดงตัวแม่ลอกคราบครั้งต่อไป ephippium จะถูกปล่อยออกมาจากตัวแม่ และจมลงสู่พื้น ephippium ของไรแดงจะถูกสร้างขึ้นมาอย่างพิเศษ คือ มีเปลือกหนาและมีลวดลายรูปหกเหลี่ยม จึงมีความทนทานต่อสภาวะแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมแก่การดำรงชีวิตได้ดี แต่เมื่อสภาวะแวดล้อมกลับสู่สภาวะปกติไข่จะเจริญเป็น parthenogenetic female egg อีกครั้งหนึ่ง (ภาพที่ 4) (ลัดดา และคณะ, 2524)

การแยกเพศของไรแดง

การแยกเพศของไรแดงจะสังเกตได้จากไรแดงเพศผู้จะมีรูปร่างเล็กและยาวเรียกว่าไรแดงเพศเมีย มีขนาด 0.5 – 0.8 มิลลิเมตร ระวังค์ขาคู่แรกมีขนาดใหญ่และมีตะขอสำหรับยึดเกาะผสมพันธุ์กับเพศเมีย มีหนวดคู่แรก (antennules) ยาวกว่าเพศเมีย 1 เท่า ที่ปลายหนวดจะมีขนซึ่งมีตะขอเล็กๆอยู่ 5 อัน ส่วนไรแดงเพศเมียมีขนาดใหญ่กว่าเพศผู้และมีตัวอ่อนเกือบกลม มีขนาด 1.0 – 1.5 มิลลิเมตร ไรแดงที่พบทั่วไปจะเป็นเพศเมียเมื่อโตเต็มที่จะมีตัวอ่อนอยู่ในถุงหน้าท้องประมาณ 4 – 5 ตัว บางครั้งจะเห็นไข่ที่กำลังเจริญเติบโตไปเป็นตัวอ่อนภายในถุงหน้าท้องด้วย (Pennek , 1978)

วงจรชีวิตของไรแดง

ระยะเวลาที่ไรแดงที่ฟักออกจากไข่จะเจริญเป็นตัวเต็มวัยจนกระทั่งตายไปไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับสภาวะแวดล้อม Pennak (1978) ได้แบ่งวงจรชีวิตของไรแดงออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

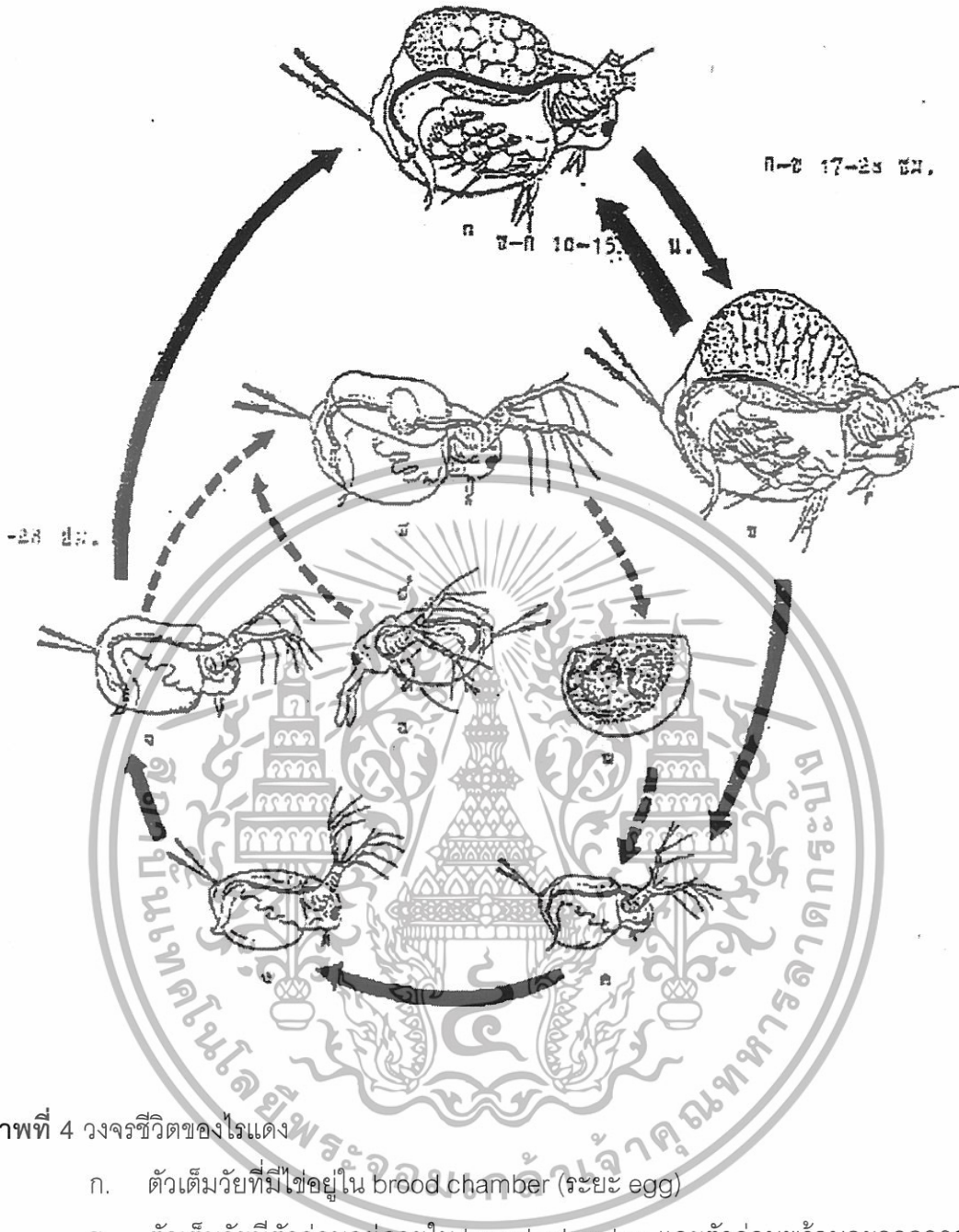
ระยะที่ 1	ไข่ (egg)
ระยะที่ 2	ระยะของตัวอ่อน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะแรกของตัวอ่อน และ ระยะที่สองของตัวอ่อน
ระยะที่ 3	ระยะวัยรุ่น (Adolescent instar)
ระยะที่ 4	ตัวเต็มวัย (adult)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อไข่เคลื่อนเข้าสู่ช่องฟักไข่การแบ่งตัวจะเกิดขึ้นเป็นตัวอ่อนที่เรียกว่า first juvenile instar มีลักษณะคล้ายตัวเต็มวัยแต่มีขนาดเล็กกว่ามาก ตัวอ่อนระยะนี้จะออกจากช่องฟักไข่ภายในเวลาประมาณ 48 ชั่วโมง พอดตัวอ่อนระยะแรกออกจากตัวแม่แล้วจะทำการลอกคราบออกเป็นตัวอ่อนระยะที่สองซึ่งระยะนี้ขนาดจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าตัว ต่อจากนี้ไรแดงจะลอกคราบครั้งที่สองซึ่งเป็นระยะที่เรียกว่า Adolescent instar (ในช่วงนี้ตัวแม่เดิมจะมีไข่ชุดแรกในช่องฟักไข่) และทันทีที่ตัวอ่อนลอกคราบครั้งที่ 3 จะเจริญเป็นตัวเต็มวัย ตัวแม่เดิมจะมีไข่ชุดที่สองอยู่ในรังไข่พอดี ดังนั้นถ้าสภาวะแวดล้อมเหมาะสมไรแดงจะสามารถผลิตลูกได้เป็นจำนวนมากติดต่อกันโดยไม่ขาดตอนเลย การเพิ่มขนาดของไรแดงใช้เวลาสั้นมากอาจเป็นเวลา 2 – 3 วินาทีเท่านั้น และช่วงเวลาที่ตัวอ่อนเจริญเติบโตเป็นตัวเต็มวัยนั้นใช้เวลาตั้งแต่ 2 – 3 นาที หรืออาจจะมากถึง 2 – 3 ชั่วโมง แล้วแต่ความเหมาะสมของสภาพแวดล้อม เช่น อาหาร คุณสมบัติของน้ำ และสภาพภูมิอากาศ เป็นต้น

โดยสภาวะปกติแล้วไรแดงจะสืบพันธุ์โดยที่ไข่เพศเมียไม่ได้ผสมพันธุ์กับอสุจิเพศผู้ อย่างไรก็ตามแม้ในสภาพสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมไรแดงก็จะปรับสภาพของการสืบพันธุ์และผลผลิตโดยกลายเป็นไข่ฟักที่มีความทนทานและแข็งแรง เมื่อสิ่งแวดล้อมมีความเหมาะสมไข่ก็จะฟักออกมาเป็นตัวและไรแดงก็จะสืบพันธุ์เป็นวัฏจักรโดยที่ไข่เพศเมียไม่ได้ผสมพันธุ์กับอสุจิของเพศผู้ ความสามารถพิเศษคือการปรับตัวเพื่อให้อยู่รอดของไรแดงในระยะไข่ฟัก เช่น ไข่ฟักจะสามารถมีชีวิตอยู่ได้เป็นระยะเวลา 10 ปี และสามารถทนต่อที่ที่มีอุณหภูมิเย็นจัดหรือมีความแห้งแล้ง ไข่ฟักจะสามารถมีชีวิตอยู่ได้แม้ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี (Hasler , 1937) และพบว่าภายในไข่ฟักของไรแดงมีลักษณะเฉพาะของคุณสมบัติแม่เหล็ก (Sakata *et al.* , 2006) ดังนั้นหากมีการผลิตไข่ฟักไรแดงเพื่อใช้สำหรับเป็นหัวเชื้อพ่อแม่พันธุ์จะทำให้ได้ผลผลิตไรแดงที่สะอาดปราศจากเชื้อโรค นอกจากนี้ไข่ฟักของไรแดงยังสามารถเก็บรักษาไว้ได้เป็นเวลานานทั้งในสภาพอบแห้งหรือแช่แข็ง (Makrushin , 1996)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4 วงจรชีวิตของไรแดง

- ก. ตัวเต็มวัยที่มีไข่อยู่ใน brood chamber (ระยะ egg)
- ข. ตัวเต็มวัยมีตัวอ่อนอยู่ภายใน brood chamber และตัวอ่อนพร้อมจะออกจากตัวแม่ (ระยะ juvenile)
- ค-จ. ตัวอ่อนที่ออกจากตัวแม่และพร้อมจะสร้างไข่ (ระยะ adolescent และระยะ mature + ลอกคราบ)
- ด. ไรแดงเพศผู้เมื่อสภาวะแวดล้อมไม่เหมาะสม
- ข-ม. ไรแดงเพศเมียที่ได้รับการผสมจากเพศผู้จะสร้าง resting egg ซึ่งมี 2 ใบต่อ 1 ตัว
- ก-ข. ตัวแม่ออกลูกแล้ว 10-15 นาที ก็จะมีเซลล์ไข่ใน brood chamber

ที่มา : พรนภา (2530)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำรวจ (2531) ได้ทดลองผลิตไข่พักของไรแดง ไชชนิดนี้สามารถทนต่อสภาวะแวดล้อมต่างๆ ได้ดีจึงเก็บรักษาไว้ได้นานและสะดวกต่อการนำไปเพาะพักเป็นแม่พันธุ์ซึ่งปกติไรแดงแต่ละตัวจะมีชีวิตอยู่ประมาณ 4 – 6 วัน ในช่วงชีวิตหนึ่งสามารถลอกคราบได้ 1 -4 ครั้ง โดยเฉลี่ยประมาณ 2 ครั้ง ในสภาวะปกติไรแดงจะมีประชากรเพศเมียประมาณ 94 – 95 % และมีประชากรเพศผู้ประมาณ 5 – 6 % เมื่อสภาวะแวดล้อมไม่เหมาะสมจะมีการสืบพันธุ์แบบอาศัยเพศซึ่งจะได้ไชชนิด ephippium egg โดยไชชนิดนี้ไรแดงจะสร้างขึ้นโดยต้องผสมพันธุ์กับตัวผู้ หลังจากนั้นมันก็จะตายแล้วทิ้งไชชนิดนี้ไว้ เมื่อสภาวะแวดล้อมเหมาะสมไขก็จะพักเป็นตัวเมียและแพร่ขยายพันธุ์ต่อไป ในปี 2529 ได้ทำการทดลองที่ตู้ควบคุมอุณหภูมิที่ 15 องศาเซลเซียส โดยใช้ไรแดงจำนวน 4 ล้านตัวในน้ำ 600 มิลลิลิตร มีปริมาตรรวม 1000 มิลลิลิตร (ไรแดง 400 กรัมรวมกับน้ำ 600 มิลลิลิตร) ใช้น้ำนมถั่วเหลืองและน้ำเขียวเป็นอาหาร เป็นระยะเวลา 3 วัน ไรแดงก็จะสามารถสร้าง ephippium egg ได้ ในปี 2530 ระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคมได้ทำการทดลองในบ่อซีเมนต์ขนาด 50 ตารางเมตร โดยเริ่มจากผลิตไรแดงให้ได้มากที่สุดโดยใช้อาหารผสมซึ่งประกอบด้วยรำละเอียด 2000 กรัม ปลาป่น 1000 กรัม กากถั่วเหลือง 1000 กรัม ปุ๋ยผสม (15 – 15 – 15) 2000 กรัม และปุ๋ยยูเรีย (45 – 0 – 0) 100 กรัม ไรแดงจะแพร่ขยายพันธุ์เพิ่มขึ้นถึง 10 เท่า และในการทดลองครั้งนี้ใช้ถุ้งกรองน้ำเพื่อใช้ในการลดปริมาณตะกอนก้นบ่อทำให้มีความสะดวกในการเก็บไชไรแดง และมีการให้อาหารเพิ่มทุกวันวันละ 10 – 15 % เมื่ออุณหภูมิต่ำลงในช่วง 14 – 15 องศาเซลเซียส นานติดต่อกันเป็นเวลา 4 วัน ในขณะที่ส่วนประกอบอื่นๆ ยังคงเหมือนเดิม (ชนิดและปริมาณอาหาร ความเป็นกรดเป็นด่างของน้ำ) ขนาดตัวของไรแดงโตขึ้นเป็น 2000 ตัวต่อกรัม (ปกติ 10,000 ตัวต่อกรัม) และพบ ephippium egg ตัวละ 2 ฟองต่อ 1 ผัก มีสีเทาอมชมพูๆ หรือสีเทาขาวๆ มีลักษณะแข็งและจมน้ำ เมื่ออุณหภูมิสูงขึ้นเข้าสู่สภาวะปกติไรแดงจะลดการสร้าง ephippium egg ลงและกลับมาสร้าง parthenogenetic egg ในปี 2531 ระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายนจะพบการสร้าง ephippium egg จากการทดลองเลี้ยงไรแดงโดยใช้อาหารเฉพาะอย่าง คือ สาหร่ายเกลียวทอง (Spirulina) ถ้าเรีจรูปชนิดผงเป็นการเลี้ยงไรแดงในสภาวะอาหารไม่สมบูรณ์แต่เพียงพอ โดยใช้โหลแก้วขนาด 20 ลิตร ในเวลา 9 วัน ไรแดงจึงจะเริ่มสร้าง ephippium egg หลังจากนั้นมีการเก็บไชไรแดงมาทำให้แห้งที่อุณหภูมิห้อง (30 องศาเซลเซียส) แล้วนำมาทดลองพัก 2 ครั้ง ดังนี้ ครั้งที่ 1 ในเดือนมกราคม 2531 ทำการพักไข่พักของไรแดงซึ่งเก็บไว้นาน 1 เดือน ผลการทดลองพักต้องใช้เวลา 3 วัน ephippium egg จึงจะเริ่มฟักออกมาเป็นตัว โดยใช้น้ำ 10 ลิตร และสาหร่ายเกลียวทองชนิดผง 0.25 กรัม ผสมกัน และตั้งทิ้งไว้ในที่ที่มีแสงส่องถึง ครั้งที่ 2 ในเดือนมิถุนายน 2531 ได้ทำการทดลองพักไข่พักของไรแดงที่เก็บไว้เป็นเวลา 6 เดือน จะต้องใช้เวลาในการพักเพิ่มขึ้นเป็น 9 วัน ephippium egg จึงจะฟักออกมาเป็นตัว มีข้อสังเกตว่า ephippium egg ที่เก็บไว้เป็นเวลานาน 6 เดือน จะลอยน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นส่วนใหญ่ และส่วนที่ฟักออกมาเป็นตัวจะเป็น ephippium egg ที่จมน้ำ ซึ่งน้ำจะขึ้นอยู่กับการดูดซึมน้ำของเปลือกไข่และการละลายสารบางตัวที่เปลือกไข่

สุนีรัตน์ และศักดิ์ชัย (2547) ได้ทำการทดลองดังนี้ในชุดทดลองที่มีการปรับพีเอชให้อยู่ในระดับที่ควบคุมทุกวัน ทุกระดับพีเอชไรแดงเริ่มสร้างไข่ฟักในวันที่ 2 จนถึงวันที่ 4 ของการเลี้ยง ในวันที่ 5 ไรแดงหยุดสร้างไข่ฟักและเริ่มตาย ที่ระดับพีเอช 7.25 มีการสร้างไข่ฟักของไรแดงสูงสุดคือ 40.3 ± 0.9 เปอร์เซ็นต์ โดยแตกต่างจากระดับพีเอชอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนชุดที่มีอัตราการสร้างไข่ฟักต่ำสุดคือที่ระดับพีเอช 6.5 แต่ปริมาณไข่ฟักที่สร้างไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับชุดควบคุม (พีเอชเท่ากับ 7.14) โดยจากการทดลองนี้พบว่าค่าพีเอชที่ทำให้ไรแดงสร้างไข่ฟักได้มากจะอยู่ในช่วงประมาณ 7.25-7.5 ถ้าค่าพีเอชเพิ่มขึ้นหรือลดลงกว่าระดับนี้มีแนวโน้มว่าการสร้างไข่ฟักจะลดลง สำหรับอัตราการฟักของไข่ฟักนั้นพบว่าไข่ฟักที่สร้างจากชุดควบคุมมีอัตราการฟักสูงที่สุดคือ 50.2 ± 0.4 เปอร์เซ็นต์ โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับอื่นๆ สำหรับไข่ฟักที่สร้างจากระดับพีเอชอื่นๆ ที่เหลือมีอัตราฟักใกล้เคียงกัน ยกเว้นระดับพีเอช 6.75 ซึ่งมีอัตราการฟักต่ำที่สุดคือ 44.0 ± 0.6 เปอร์เซ็นต์ และไข่ฟักที่ผลิตจากทุกระดับพีเอชใช้เวลาในการฟักใกล้เคียงกันคือ 3-7 วัน ในชุดการทดลองที่มีการปรับระดับพีเอชก่อนใส่ไรแดงครั้งแรกเพียงครั้งเดียวพบว่าทุกระดับพีเอชมีอัตราการสร้างไข่ฟักใกล้เคียงกันโดยเริ่มสร้างในวันที่ 2 จนถึงวันที่ 4 ของการเลี้ยง ในวันที่ 5 ไรแดงหยุดสร้างไข่ฟักและเริ่มตาย และที่ระดับพีเอช 7.25 มีการสร้างไข่ฟักมากที่สุดคือ 30.7 ± 0.3 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับชุดควบคุม (พีเอชเริ่มต้นเท่ากับ 7.14) ส่วนอัตราการฟักในชุดไข่ฟักที่สร้างจากพีเอช 6.5 มีอัตราการฟักสูงที่สุดคือ 50.4 ± 1.4 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับชุดควบคุมและพีเอช 7 โดยมีค่าแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญกับชุดอื่นๆ และระดับพีเอชต่างๆ ที่เหลือมีอัตราฟักใกล้เคียงกัน และพบว่าการเปลี่ยนแปลงของพีเอชหลังจากเลี้ยงไรแดง 1 วัน ค่าพีเอชมีค่าเพิ่มขึ้นในทุกชุดการทดลองจากนั้นลดลงจนถึงวันที่ 3 และเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในวันที่ 4 ของการทดลอง เมื่อเปรียบเทียบการสร้างไข่ฟักในชุดทดลองที่ปรับพีเอชทุกวันและชุดทดลองที่ปรับครั้งแรกเพียงครั้งเดียวพบว่าที่ระดับพีเอชเริ่มต้น 6.5 - 7 และชุดควบคุมของทั้งสองชุดการทดลองมีเปอร์เซ็นต์การสร้างไข่ฟักใกล้เคียงกันไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนที่พีเอช 7.25-7.75 ชุดที่ปรับพีเอชทุกวันมีอัตราการสร้างไข่ฟักสูงกว่าโดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการเปรียบเทียบอัตราฟักพบว่าทั้งสองชุดการทดลองมีค่าใกล้เคียงกันในทุกระดับพีเอชโดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังได้ศึกษาเกี่ยวกับการปรับพีเอชให้อยู่ในระดับที่ควบคุมทุกวัน ทุกระดับพีเอชไรแดงเริ่มสร้างไข่ฟักในวันที่ 2 จนถึงวันที่ 4 ของการเลี้ยง ในวันที่ 5 ไรแดงหยุดสร้างไข่ฟักและเริ่มตาย ที่ระดับพีเอช 7.25 มีการสร้างไข่ฟักของไรแดงสูงสุดคือ 40.3 ± 0.9 เปอร์เซ็นต์ โดยแตกต่างจากระดับพีเอชอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถิติ ส่วนชุดที่มีอัตราการสร้างไข่มุกต่ำสุดคือที่ระดับพีเอช 6.5 แต่ปริมาณไข่มุกที่สร้างไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับชุดควบคุม (พีเอชเท่ากับ 7.14) โดยจากการทดลองนี้พบว่าค่าพีเอชที่ทำให้ไรแดงสร้างไข่มุกได้มากจะอยู่ในช่วงประมาณ 7.25-7.5 ถ้าค่าพีเอชเพิ่มขึ้นหรือลดลงกว่าระดับนี้มีแนวโน้มว่าการสร้างไข่มุกจะลดลง สำหรับอัตราการฟักของไข่มุกนั้นพบว่าไข่มุกที่สร้างจากชุดควบคุมมีอัตราการฟักสูงที่สุดคือ 50.2 ± 0.4 เปอร์เซ็นต์ โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับอื่นๆ สำหรับไข่มุกที่สร้างจากระดับพีเอชอื่นๆ ที่เหลือมีอัตราการฟักใกล้เคียงกัน ยกเว้นระดับพีเอช 6.75 ซึ่งมีอัตราการฟักต่ำที่สุดคือ 44.0 ± 0.6 เปอร์เซ็นต์ และไข่มุกที่ผลิตจากทุกระดับพีเอชใช้เวลาในการฟักใกล้เคียงกันคือ 3-7 วัน ในชุดการทดลองที่มีการปรับระดับพีเอชก่อนใส่ไรแดงครั้งแรกเพียงครั้งเดียวพบว่าทุกระดับพีเอชมีอัตราการสร้างไข่มุกใกล้เคียงกันโดยเริ่มสร้างในวันที่ 2 จนถึงวันที่ 4 ของการเลี้ยง ในวันที่ 5 ไรแดงหยุดสร้างไข่มุกและเริ่มตาย และที่ระดับพีเอช 7.25 มีการสร้างไข่มุกมากที่สุดคือ 30.7 ± 0.3 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับชุดควบคุม (พีเอชเริ่มต้นเท่ากับ 7.14) ส่วนอัตราการฟักในชุดไข่มุกที่สร้างจากพีเอช 6.5 มีอัตราการฟักสูงที่สุดคือ 50.4 ± 1.4 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับชุดควบคุมและพีเอช 7 โดยมีค่าแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญกับชุดอื่นๆ และระดับพีเอชต่างๆ ที่เหลือมีอัตราการฟักใกล้เคียงกัน และพบว่าการเปลี่ยนแปลงของพีเอชหลังจากเลี้ยงไรแดง 1 วัน ค่าพีเอชมีค่าเพิ่มขึ้นในทุกชุดการทดลองจากนั้นลดลงจนถึงวันที่ 3 และเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในวันที่ 4 ของการทดลอง เมื่อเปรียบเทียบการสร้างไข่มุกในชุดทดลองที่ปรับพีเอชทุกวันและชุดทดลองที่ปรับครั้งแรกเพียงครั้งเดียวพบว่าที่ระดับพีเอชเริ่มต้น 6.5 -7 และชุดควบคุมของทั้งสองชุดการทดลองมีเปอร์เซ็นต์การสร้างไข่มุกใกล้เคียงกันไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนที่พีเอช 7.25-7.75 ชุดที่ปรับพีเอชทุกวันมีอัตราการสร้างไข่มุกสูงกว่าโดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการเปรียบเทียบอัตราฟักพบว่าทั้งสองชุดการทดลองมีค่าใกล้เคียงกันในทุกระดับพีเอชโดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

รวมทั้งการศึกษาของ Jana and Chakrabarti (1999) พบว่าในการสืบพันธุ์ครั้งแรกจะช้ากว่าปกติเมื่ออยู่ในสภาวะที่มีอุณหภูมิต่ำทั้งในสภาวะที่มีแสงและไม่มีแสง การเลี้ยงไรแดงในสภาวะที่ไม่มีแสงจะทำให้ช่วงอายุสั้นลงและออกลูกได้ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับพวกที่ให้แสงปกติ และในที่ที่มีน้ำมีอุณหภูมิต่ำ และจากการศึกษาของ Zhang (1999) พบว่าการได้รับแสงเป็นเวลา 16 ชั่วโมง และในการให้อาหารต่ำ (3.75×10^6 cells) ในกลุ่มที่ให้อะซีโตนมีการสร้างไรแดงเพศผู้มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม ส่วนการได้รับแสงเป็นเวลา 8 ชั่วโมง ไม่ว่าจะเป็นการให้อาหารมากหรือน้อยก็จะพบว่ากลุ่มที่ให้เอทานอลจะมีการสร้างไรแดงเพศผู้มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. กล่องชุดควบคุมอัตโนมัติ
2. ขวดทดลอง 60 ขวด
3. ปิเปตขนาด 5 ml.
4. หลอดหยด
5. บีกเกอร์ขนาด 250 ml.
6. เครื่องวัดความเข้มแสง
7. ไรแดง
8. ตู้ควบคุมอุณหภูมิ
9. เครื่องวัด pH รุ่น HI 8424
10. Hydrochloric acid (HCl)
11. Potassiumhydroxide (KOH)

การวางแผนการทดลอง

วางแผนการทดลองแบบ Factorial มี 3 ปัจจัย คือ อุณหภูมิ ระยะเวลาการได้รับแสง และระดับ pH แบ่งการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม ที่อุณหภูมิ 5 10 และ 15 องศาเซลเซียส ช่วงระยะเวลาที่ให้แสงที่ 6 12 18 และ 24 ชั่วโมงต่อวัน ในระดับ pH 2 4 6 และ 8

วิธีการ

1. ขั้นตอนการเตรียมชุดควบคุมอัตโนมัติ

ทำกล่องไม้ 4 กล่อง โดยแต่ละกล่องจะทำการติดตั้งหลอดไฟ LED สีขาว จำนวนกล่องละ 12 หลอด โดยที่กล่องไม้แต่ละกล่องจะติดตั้งเครื่องปิดไฟอัตโนมัติดังนี้

- กล่องที่ 1 เปิดไฟวันละ 6 ชั่วโมง
- กล่องที่ 2 เปิดไฟวันละ 12 ชั่วโมง
- กล่องที่ 3 เปิดไฟวันละ 18 ชั่วโมง
- กล่องที่ 4 เปิดไฟวันละ 24 ชั่วโมง

2. ขั้นตอนการเตรียมน้ำนม

ปิเปตน้ำนมดิบมา 4 มิลลิลิตร ผสมกับน้ำ 2 ลิตร แล้วหมักทิ้งไว้เป็นเวลา 3 วัน จากนั้นแบ่งน้ำนมออกเป็น 4 ทริทเมนต์เท่าๆกันแล้วทำการปรับ pH ให้เป็น 2 4 6 และ 8 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ขั้นตอนการเตรียมไรแดง

นำไรแดงจากห้องทดลองที่เลี้ยงด้วยน้ำนมมาทำการคัดเลือกตัวที่จะใช้เป็นพ่อแม่พันธุ์โดยการใส่สวิงช้อนเอาไรแดงขึ้นมาแล้วใช้ช้อนตักขึ้นมาติดเพียงปลายช้อนแล้วนำมาทำการสูมนับ 3 ครั้ง จะได้ไรแดงประมาณ 400 ตัว

4. ขั้นตอนการทดลอง

- นำน้ำนมที่หมักไว้และทำการปรับ pH เรียบร้อยแล้วใส่ลงในขวดทดลองปริมาณ 40 มิลลิลิตร โดยใส่ pH ละ 12 ขวด จากนั้นใส่ไรแดงลงในขวดทดลองแต่ละขวด

- นำขวดทดลองไปใส่ในชุดควบคุมอุณหภูมิที่เตรียมไว้ pH ละ 3 ขวดต่อ 1 กล้อง จากนั้นนำกล้องไม้ไปใส่ในตู้ควบคุมอุณหภูมิโดยเริ่มที่อุณหภูมิ 15 10 และ 5 องศาเซลเซียส ตามลำดับ โดยจะเริ่มเปิดไฟเวลา 12.00 น. ของทุกๆวัน

- จากนั้นเมื่อครบ 4 วัน ทำการตรวจนับไข่ฟักของไรแดง โดยตรวจดูด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบสเตอริโอ นับจำนวนและบันทึกผล

5. การบันทึกข้อมูล

บันทึกข้อมูล โดยการนับจำนวนไข่ฟักของไรแดง ทุกๆ 4 วัน

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ความแปรปรวน(ANOVA) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยใช้โปรแกรม SPSS 11.0 for window

7. สถานที่ทดลอง

ห้องปฏิบัติการโรคสัตว์น้ำ ภาควิชาวิทยาศาสตร์การประมง คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

8. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

29 ธันวาคม 2549 - 13 มีนาคม 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการทดลองและวิจารณ์

การทดลองการผลิตไข่ฟักของไรแดงด้วยน้ำนมดิบที่อุณหภูมิ 5 10 15 และที่อุณหภูมิห้อง (control) ในระยะเวลาการได้รับแสงที่ต่างกันคือ 6 12 18 และ 24 ชั่วโมง และมีระดับ pH ที่แตกต่างกันคือ 2 4 6 และ 8 (ที่ pH 2 เมื่อนำไรแดงไปเลี้ยงในขวดทดลองไรแดงก็มีอัตราการตาย 100 เปอร์เซ็นต์) ผลการทดลองที่ได้มีดังนี้ ที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ไม่พบว่าไรแดงมีการสร้างไข่ฟัก ซึ่งคล้ายกับการศึกษาของ Lagerspetz (2000) ได้รายงานว่าอุณหภูมิที่ต่ำกว่า 8 องศาเซลเซียส เป็นช่วงอุณหภูมิที่ไม่เหมาะสมในการผสมพันธุ์ ส่วนที่อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส ที่ระยะเวลาการได้รับแสง 6 ชั่วโมง มีอัตราการสร้างไข่ฟักเท่ากับ 5.55 ± 1.262 , 4.165 ± 0.794 และ 6.59 ± 0.968 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ที่ระยะเวลาการได้รับแสง 12 ชั่วโมง มีอัตราการสร้างไข่ฟักเท่ากับ 4.85 ± 0.606 , 5.23 ± 0.900 และ 3.47 ± 1.079 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ที่ระยะเวลาการได้รับแสง 18 ชั่วโมง มีอัตราการสร้างไข่ฟักเท่ากับ 6.07 ± 0.758 , 5.11 ± 0.740 และ 3.98 ± 0.965 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ที่ระยะเวลาการได้รับแสง 24 ชั่วโมง มีอัตราการสร้างไข่ฟักเท่ากับ 6.50 ± 1.772 , 5.38 ± 1.262 และ 5.98 ± 1.584 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) (ตารางที่ 1) ส่วนที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส มีอัตราการสร้างไข่ฟักน้อยมากเพียง 0.07 เปอร์เซ็นต์ และที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส (control) ที่ระยะเวลาการได้รับแสง 6 ชั่วโมง มีอัตราการสร้างไข่ฟักเท่ากับ 5.32 ± 0.382 , 5.07 ± 0.389 และ 5.07 ± 0.323 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ที่ระยะเวลาการได้รับแสง 12 ชั่วโมง มีอัตราการสร้างไข่ฟักเท่ากับ 4.44 ± 0.349 , 3.37 ± 0.216 และ 4.31 ± 0.392 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ที่ระยะเวลาการได้รับแสง 18 ชั่วโมง มีอัตราการสร้างไข่ฟักเท่ากับ 3.12 ± 0.228 , 4.13 ± 0.388 และ 4.06 ± 0.379 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนที่ระยะเวลาการได้รับแสง 24 ชั่วโมง มีอัตราการสร้างไข่ฟักเท่ากับ 2.37 ± 0.273 , 3.63 ± 0.273 และ 2.97 ± 0.286 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) (ตารางที่ 2)

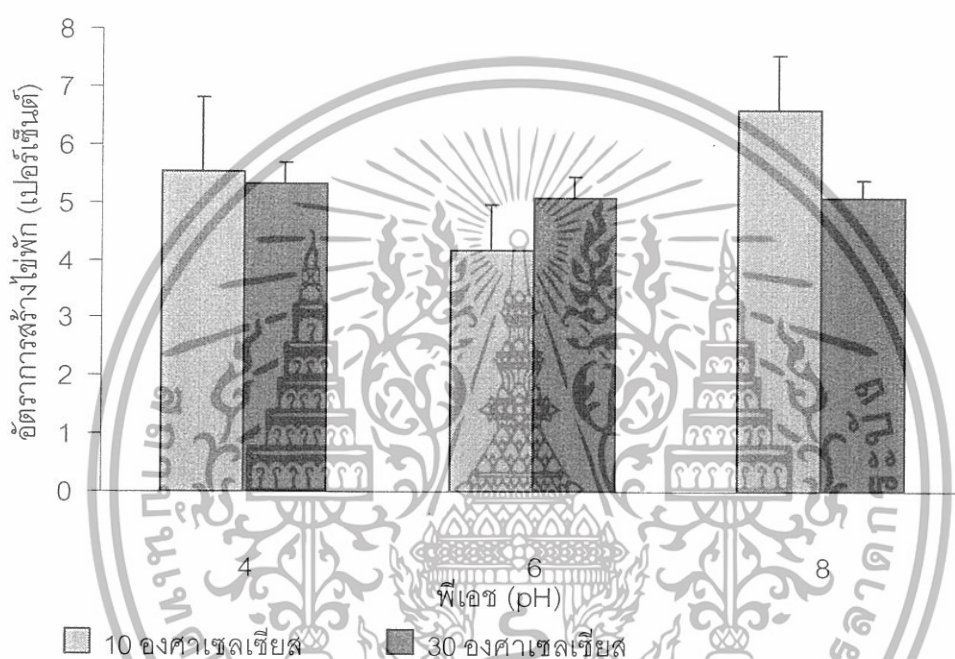
ซึ่งคล้ายกับการศึกษาของลำรวย (2531) พบว่าการเลี้ยงไรแดงที่อุณหภูมิที่นานานติดต่อกัน 4 วัน จะทำให้ไรแดงสร้าง ephippium egg ตัวละ 2 ฟอง แต่เมื่ออุณหภูมิสูงขึ้นไรแดงจะลดการสร้าง ephippium egg และจะกลับมาสร้าง parthenogenetic egg ใหม่ และยังสัมพันธ์กับการศึกษาของสุนิรัตน์ และศักดิ์ชัย (2547) ซึ่งได้รายงานที่ระดับพีเอช 7.25 ไรแดงมีอัตราการสร้างไข่ฟักสูงสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยของจำนวนไข่มุกโรแดงที่ระยะเวลาการได้รับแสง 6 ชั่วโมง

pH	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	
	10	30
4	5.55 ± 1.262 ^a	5.32 ± 0.382 ^a
6	4.16 ± 0.794 ^a	5.07 ± 0.389 ^a
8	6.59 ± 0.968 ^a	5.07 ± 0.323 ^a

อักษรที่เหมือนกันแสดงว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (P>0.05)

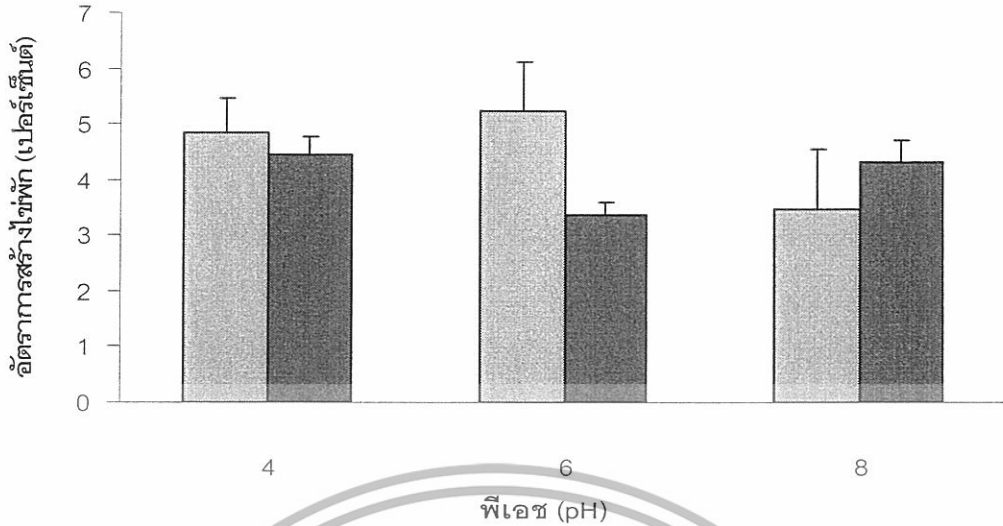
ภาพที่ 5 อัตราการสร้างไข่มุกที่ระยะเวลาการให้แสงที่ 6 ชั่วโมง

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยของจำนวนไข่มุกโรแดงที่ระยะเวลาการได้รับแสง 12 ชั่วโมง

pH	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	
	10	30
4	4.85 ± 0.606 ^a	4.44 ± 0.349 ^a
6	5.23 ± 0.900 ^a	3.37 ± 0.216 ^a
8	3.47 ± 1.079 ^a	4.31 ± 0.392 ^a

อักษรที่เหมือนกันแสดงว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (P>0.05)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

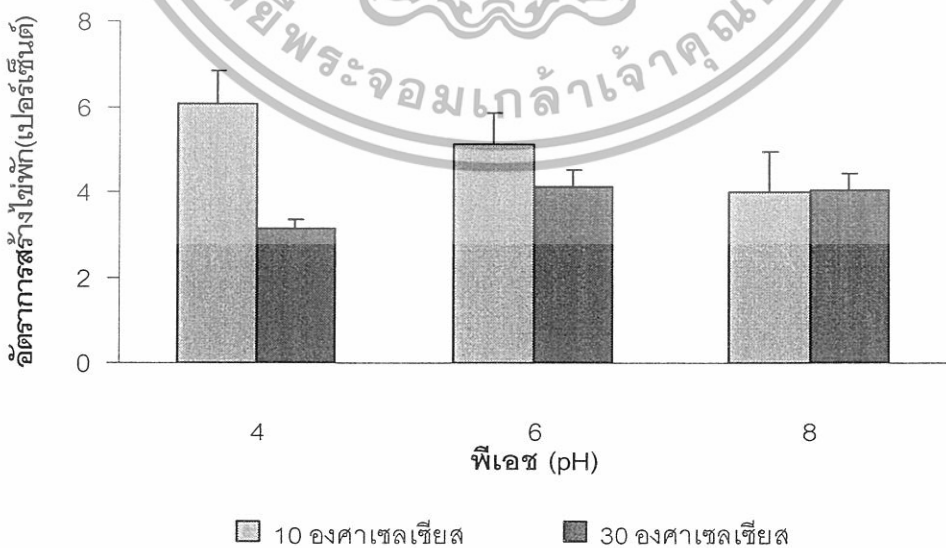

ภาพที่ 6 อัตราการสร้างไข่อักที่ระยะเวลาการให้แสงที่ 12 ชั่วโมง

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยของจำนวนไข่อักไรแดงที่ระยะเวลาการได้รับแสง 18 ชั่วโมง

pH	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	
	10	30
4	6.07 ± 0.758 ^a	3.12 ± 0.228 ^a
6	5.11 ± 0.740 ^a	4.13 ± 0.389 ^a
8	3.98 ± 0.965 ^a	4.06 ± 0.379 ^a

อักษรที่เหมือนกันแสดงว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (P>0.05)

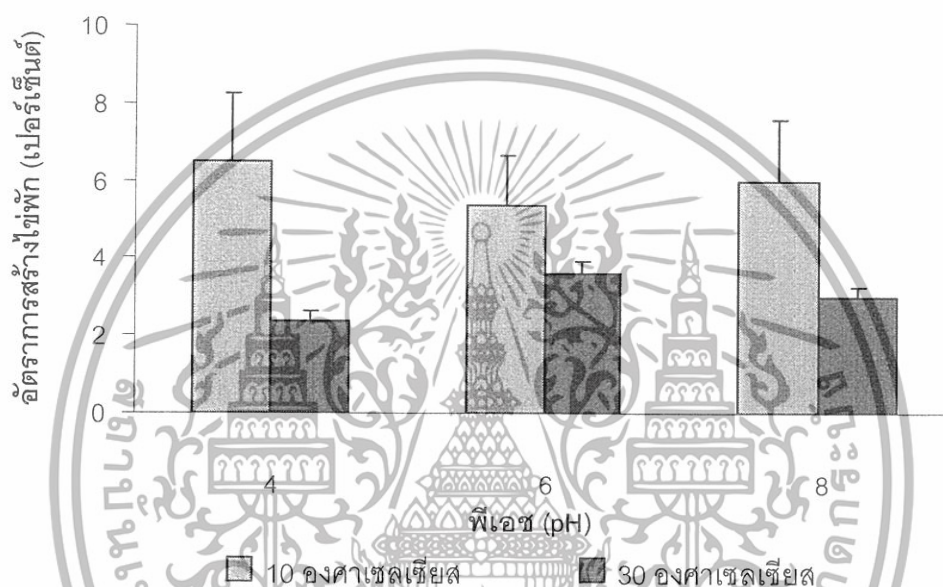
ภาพที่ 7 อัตราการสร้างไข่อักที่ระยะเวลาการให้แสงที่ 18 ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยของจำนวนไข่ม้วนไฟที่ระยะเวลาการได้รับแสง 24 ชั่วโมง

pH	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	
	10	30
4	6.50 ± 1.772 ^a	2.37 ± 0.273 ^a
6	5.38 ± 1.262 ^a	3.63 ± 0.273 ^a
8	5.98 ± 1.584 ^a	2.97 ± 0.286 ^a

อักษรที่เหมือนกันแสดงว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$)

ภาพที่ 8 อัตราการสร้างไข่ม้วนไฟที่ระยะเวลาการให้แสงที่ 24 ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป

อุณหภูมิที่ไรแดงสามารถสร้างไข่ฟักได้มากที่สุด คือ ที่อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส และที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ไรแดงไม่สามารถสร้างไข่ฟักได้เนื่องจากไม่สามารถทนอยู่ในอุณหภูมิที่ต่ำมากได้ และเป็นช่วงอุณหภูมิที่ไม่เหมาะในการผสมพันธุ์ของไรแดง

ข้อเสนอแนะ

อัตราการสร้างไข่ฟักของไรแดงที่อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียสนั้น พบว่าเมื่อเทียบกับไรแดงที่อาศัยอยู่ตามธรรมชาติแล้วสามารถสร้างไข่ฟักได้ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นถ้ามีการทดลองในครั้งต่อไปควรให้แสงในปริมาณที่ใกล้เคียงกับธรรมชาติ และควรเลี้ยงในภาชนะที่มีขนาดใหญ่ขึ้นอาจทำให้ได้ไข่ฟักในปริมาณที่มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- Hasler, A. D. 1937. Methods for culturing *Daphnia*. Culture Methods for Invertebrate Animals. Dover Publications, Inc., New York. 590 p.
- Jana, B. B. and L. Chakrabarti. 1999. Dark induced reproductive inhibition of *Daphnia carinata* during the 1995 solar eclipse. Limnologica. 29 : 191-194 p.
- Lagerspetz, K. Y. H. 2000. Thermal avoidance and preference in *Daphnia magna*. Journal of Thermal Biology. 25 : 405-410 p.
- Makrushin, A. V. 1996. Anhydrobiosis in diapausing embryos of invertebrate. Proceedings of the XIV Workshop on Genetic Resource Conservation. 28–30 May :122–123 p.
- Pennak, R. W. 1978. Freshwater invertebrate of the United State. John Willey and Sow, Inc. New York. 769 p.
- Sakata, M., T. Kawasaki, T. Shibue, A. Takada, H. Yoshimura and H. Namiki. 2006. Magnetic characterization of *Daphnia* resting eggs. Biochemical and Biophysica Research Communications, 351 : 566-570 p.
- Zhang, L. and K. N. Bear. 2000. The influence of feeding, photoperiod and selected solvents on the reproductive strategies of the water flea, *Daphnia magna*. Environmental pollution. 110 : 425-430 p.
- http://yalor.yru.ac.th/~dolah/notes/4902-1-48G13/SEMPPT/Ptb_404652050.ppt
- พรนภา ลำเลียงผล, 2530. การเจริญเติบโตแบบ logistic ของประชากรไรแดงที่เลี้ยงด้วยปุ๋ยอินทรีย์และอนินทรีย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร.
- ลัดดา วงศ์รัตน์ ประวิทย์ สุรนิรมารท และประจิดร วงศ์รัตน์. 2524. การเพาะไรแดงเพื่อการค้า. รายงานการวิจัย. ภาควิชาชีววิทยาประมง. คณะประมง. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 64 น.
- สันทนา ดวงสวัสดิ์ ไมตรี ดวงสวัสดิ์ และสมเพชร ไชยทอง. 2529. การศึกษาชีวประวัติและการเพาะเลี้ยงไรแดงเพื่อใช้เป็นอาหารสัตว์น้ำวัยอ่อน. เอกสารงานนิเวศวิทยา ฉบับที่ 1/2524. ฝ่ายวิจัยสิ่งแวดล้อมสัตว์น้ำ. สถาบันประมงน้ำจืดแห่งชาติ. กรมประมง. กรุงเทพมหานคร. 14 น.
- ลำารวย เสร็จกิจ. 2531. การทดลองผลิตไขไรแดง. วารสารการประมงฉบับที่ 5 กันยายน – ตุลาคม 2531 : 481 – 484 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุนีรัตน์ เรืองสมบูรณ์ และศักดิ์ชัย ชูโชติ. 2547. การผลิตไขฟักของไรแดงภายใต้สภาวะการ
ควบคุมระดับพีเอชและแอมโมเนีย. วารสารเกษตรพระจอมเกล้า. 22(2) : 65 - 75 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

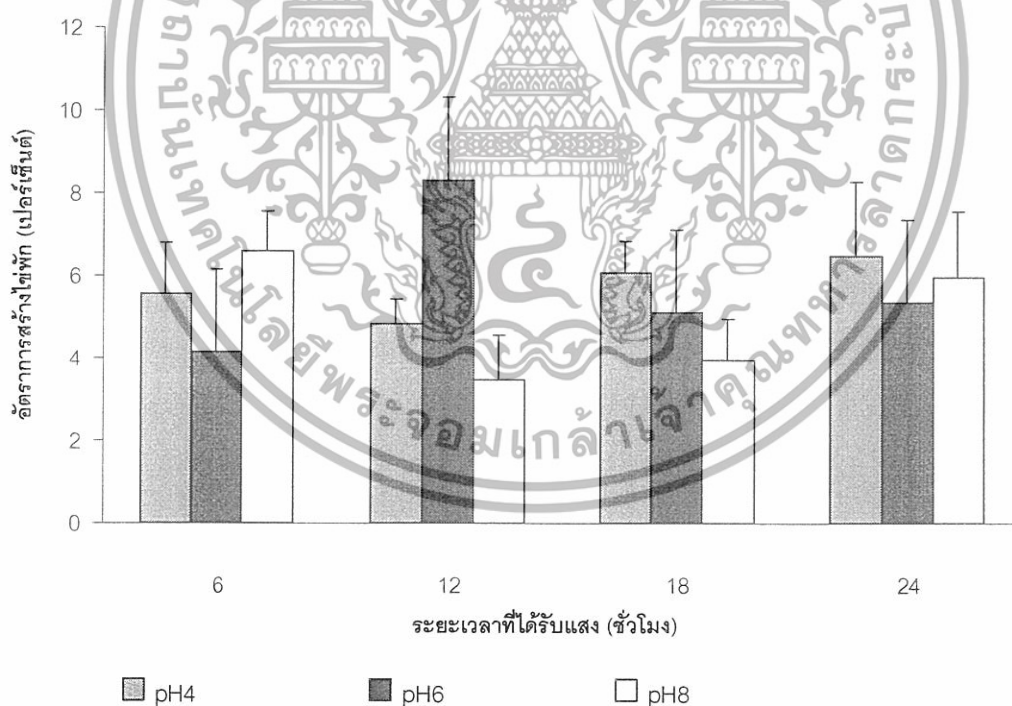
ภาคผนวก

ตารางผนวกที่ 1 ค่าเฉลี่ยของจำนวนไขพักของไรแดงที่อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส

แสง (ชม.)	pH		
	4	6	8
6	5.55 ± 1.262 ^a	4.16 ± 0.794 ^a	6.59 ± 0.968 ^a
12	4.85 ± 0.606 ^a	5.23 ± 0.900 ^a	3.47 ± 1.079 ^a
18	6.07 ± 0.758 ^a	5.11 ± 0.740 ^a	3.98 ± 0.965 ^a
24	6.50 ± 1.772 ^a	5.38 ± 1.262 ^a	5.98 ± 1.584 ^a

อักษรที่เหมือนกันแสดงว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (P>0.05)

อักษรที่ไม่เหมือนกันแสดงว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<0.05)

ภาพผนวกที่ 1 อัตราการสร้างไขพักของไรแดงที่อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส

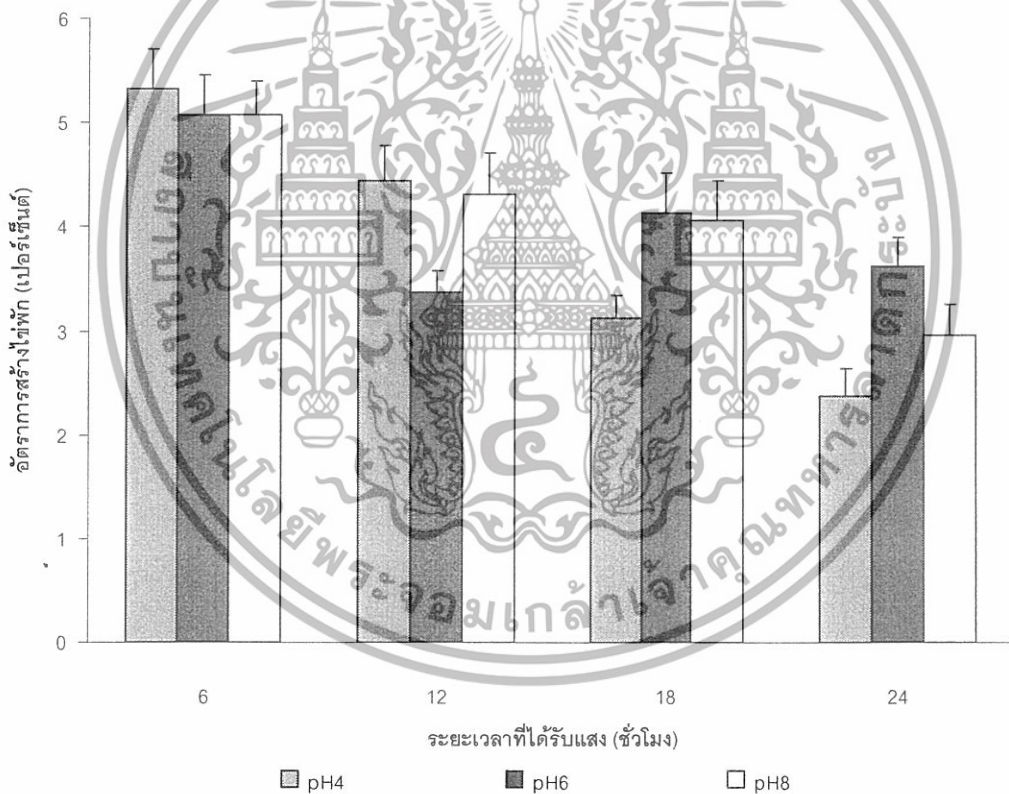
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 2 ค่าเฉลี่ยของจำนวนไข่พักของไรแดงที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส (control)

แสง (ชม.)	pH		
	4	6	8
6	5.32 ± 0.382 ^a	5.07 ± 0.389 ^a	5.07 ± 0.323 ^a
12	4.44 ± 0.349 ^a	3.37 ± 0.216 ^a	4.31 ± 0.392 ^a
18	3.12 ± 0.228 ^a	4.13 ± 0.389 ^a	4.06 ± 0.379 ^a
24	2.37 ± 0.273 ^a	3.63 ± 0.273 ^a	2.97 ± 0.286 ^a

อักษรที่เหมือนกันแสดงว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

อักษรที่ไม่เหมือนกันแสดงว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ภาพผนวกที่ 2 อัตราการสร้างไข่พักของไรแดงที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส (control)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 3 จำนวนเปอร์เซ็นต์ไข่พักของไรแดง

การได้รับแสง (ช.ม.)	pH	อุณหภูมิ (°C)												
		5			10			15			Control (อุณหภูมิห้อง)			
6	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	4	0	0	0	4.16	4.42	8.07	0	0	0	4.69	5.26	6.01	
	6	0	0	0	2.60	5.20	4.68	0.22	0	0	5.63	5.26	4.32	
	8	0	0	0	4.68	7.81	7.29	0.22	0	0	4.51	5.63	5.07	
12	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
	4	0	0	0	4.68	5.98	3.9	0	0	0	4.88	3.75	4.69	
	6	0	0	0	8.33	9.89	6.77	0	0	0	3.88	3.75	3.00	
	8	0	0	0	4.42	1.32	4.68	0	0	0	4.13	5.07	3.75	
18	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
	4	0	0	0	4.68	6.25	7.29	0.22	0	0	2.81	3.57	3.00	
	6	0	0	0	3.64	5.72	5.98	0	0	0	3.94	4.88	3.75	
	8	0	0	0	2.08	5.20	4.68	0	0	0	4.13	4.69	3.38	
24	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
	4	0	0	0	9.11	3.12	7.29	0.22	0	0	1.87	2.81	2.44	
	6	0	0	0	2.86	6.51	6.77	0	0	0	4.13	3.19	3.57	
	8	0	0	0	6.25	8.59	3.12	0	0	0	2.81	3.75	3.00	

หมายเหตุ : ที่ pH 2 เมื่อใส่ไรแดงลงในขวดทดลองไรแดงตาย 100 %

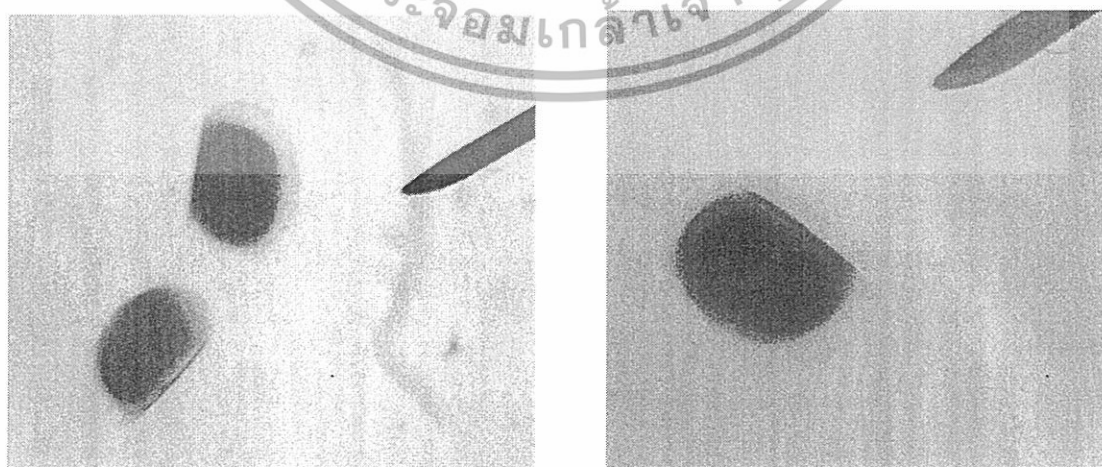
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 4 การนับจำนวนไรแดงก่อนปล่อยลงในขวดทดลอง

นับครั้งที่	15 °C	10 °C	5 °C	Control (อุณหภูมิห้อง)
1	438	416	425	540
2	459	356	411	524
3	413	382	456	532
เฉลี่ย	436.66 ± 13.295	384.66 ± 17.371	430.66 ± 13.295	532 ± 4.168

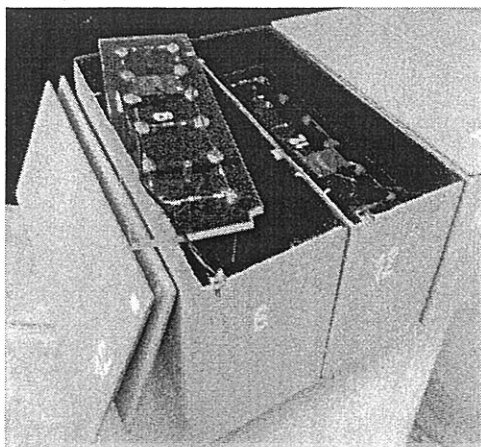
ตารางผนวกที่ 5 ตารางANOVA

ANOVA	df	SS	MS	F	Sig
อุณหภูมิ	2	578.507	289.253	214.740	0.000
แสง	3	5.617	1.872	1.390	0.253
pH	2	0.954	0.477	0.354	0.703
อุณหภูมิ * แสง	6	18.332	3.055	2.268	0.046
อุณหภูมิ * pH	4	4.136	1.034	0.768	0.550
แสง * pH	6	11.711	1.952	1.449	0.208
อุณหภูมิ * แสง * pH	12	43.980	3.665	2.721	0.004

ภาพผนวกที่ 3 ลักษณะของไขฟักไรแดงภายใต้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยาย 40X

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผนวกที่ 4 ชุดควบคุมอัตโนมัติ

ภาพผนวกที่ 5 บอร์ดเลี้ยงไฟแดงด้วยน้ำนมดิบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้